

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010064
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8721010064.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Rastislava Vargu PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.08.2022, v trestnej veci obžalovanej A. B., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/5/2021 zo dňa 14.06.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanej

Dominike ZAJACOVEJ, nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B.,
D. XXXX/X, E. C., t. č. vo výkone

trestu v ÚVTOS Nitra - Chrenová,

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.10.2020, s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zákona obžalovanú na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, ktorým bol obžalovanej uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 6T/97/2021, zo dňa 09.11.2021, ktorým podľa § 44 Tr. zákona súd obvinenej upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, vzhľadom na trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona ukladá trest prepadnutia veci - prázdnej striekačky s označením BD so zataveným koncom, sklenenú trubičku o rozmeroch dĺžky 8 cm a priemeru 1 cm, sklenenú trubičku o dĺžke 12,5 cm.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovanú A. B. vinnou zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- zabezpečila na presne nezistenom mieste, za nezistených okolností pre F. C. z G. H. C., omamnú a psychotropnú látku (pervitín) s obsahom metamfetamínu, ktorú mu dňa 25.5.2020 v presne nezistenom čase v doobedňajších hodinách odovzdala v hoteli I. na J. I., obec J., okr. I., v apartmáne č. 310, kde obvinená A. B. ponúkla F. C. so zatavenou injekčnou striekačkou, v ktorej sa nachádzalo približne 5 dielikov omamnej a psychotropnej látky s obsahom metamfetamínu, na to si F. C. aplikoval jednu dávku tejto látky formou fajčenia cez sklenenú trubičku, po ktorej bola ovplyvnená jeho psychika, zvyšok tejto látky naďalej obvinená A. B. neoprávnene prechovávala na apartmáne č. 310, hotela I., na J. I. pri sebe o celkovej hmotnosti 0,08 g bieleho kryštalického materiálu s obsahom množstva účinnej látky metamfetamínu z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy, každú s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to jej súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zákona obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanej skorším rozsudkom, a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, ktorým bol obžalovanej uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona obžalovanej uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona súd zároveň uložil obžalovanej trest prepadnutia veci - prázdnej striekačky s označením BD so zataveným koncom, sklenenú trubičku o rozmeroch dĺžky 8 cm a priemeru 1 cm, sklenenú trubičku o dĺžke 12,5 cm.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal písomne odôvodnené odvolanie okresný prokurátor. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že má za to, že trest uložený páchatelovi nespĺňa funkciu jednak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Konajúci súd odôvodnil výšku uloženého trestu, a teda využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona jednak vekom obžalovanej, jej postojom k trestnej činnosti, najmä okolnosťou, že sa k spáchaniu skutku priznala a aj ho oľutovala, čo sa týka aj zbiehajúcej sa trestnej činnosti a jednak množstvom prechovávanej a zadováženej psychotropnej látky. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinená má doposiaľ v registri trestov 3 záznamy, okrem týchto odsúdení bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Poprad 8T/61/2020, vo výpise z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR má 8 priestupkov, čo svedčí o tom, že obžalovaná opakovane porušuje jednako normy trestného práva a jednak normy priestupkového práva. Uvedené skutočnosti podľa nášho názoru svedčia o nedôvodnosti použitia § 39 Tr. zákona smerom k osobe obžalovanej a má za to, že je dôvodné uloženie trestu v rámci zákonnej trestnej sadzby pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Vzhľadom k vyššie uvedenému teda navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu

Poprad sp. zn. 8T/5/2021 zo dňa 14.06.2021 a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby rozhodol sám vydaním rozsudku v zmysle vyššie uvedeného.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaná urobila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bola podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia poučená o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), preskúmať len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktoré v čase rozhodovania krajského súdu v posudzovanom prípade už neboli z objektívnych príčin aktuálne.

Krajský súd pri rozhodovaní v čase nariadeného verejného zasadnutia dňa 04.08.2022 musel totižto reagovať na zmenenú dôkaznú situáciu vo vzťahu k ukladaniu druhu a výmere trestu, keďže od vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/5/2021 zo dňa 14.06.2021 v posudzovanom prípade bola obžalovaná A. B. právoplatne odsúdená a bol jej uložený trest za ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť, ktorej sa dopustila ešte pred vyhlásením rozsudku v tomto prípade.

Konkrétne ide o rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T/23/2021 zo dňa 17.06.2021, právoplatný 17.06.2021, (skutok spáchaný dňa 02.12.2019). Ďalej trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/39/2020 zo dňa 29.09.2021, právoplatný 29.11.2021, (skutok spáchaný dňa 15.05.2019). Taktiež trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 6T/97/2021 zo dňa 09.11.2021, právoplatný 30.11.2021, (skutok zo dňa 19.03.2020). A napokon rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/35/2022 zo dňa 12.04.2022, rovnako právoplatný, (skutok zo dňa 15.05.2019).

Rovnako platí, že v posudzovanom prípade okresný súd v čase vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku správne vecne prihliadol aj na rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, právoplatný 15.05.2021, (skutok spáchaný dňa 24.05.2020).

Pre všetky (hore označené) rozhodnutia súdov za danej dôkaznej situácie platí, že pri ďalšom postupe krajský súd mal správne ukladať trest súhrnný za všetku zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovanej a následne zrušiť výroky o treste v týchto rozsudkoch (trestných rozkazoch) a postupom podľa § 42 ods. 1,2 Tr. zákona, keďže súdy týmito rozhodnutiami uznali obžalovanú vinnou zo spáchania skutkov, ktoré spáchala skôr, ako bol okresným súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok v posudzovanom prípade.

Najsamprv však krajský súd musel prihliadnúť na skutočnosť viažucu sa na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T/102/2020 zo dňa 14.10.2020, nakoľko týmto trestným rozkazom bol súčasne zrušený aj výrok o treste v rozsudku okresného súdu Martin sp. zn. 13T/46/2019 zo dňa 22.08.2019 právoplatný v rovnaký deň, ktorý zjavne vytvoril prekážku - prerušil - pre spoluposudzovanie skutkov spáchaných obžalovanou pred a po vyhlásení tohto rozsudku (Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/46/2019) zo dňa 22.08.2019 - ako skutkov tvoriacich viacčinný súbeh, čo je prvým predpokladom pre aplikáciu ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zákona pre ukládanie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, totižto ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

K ukladaniu súhrnného trestu Najvyšší súd poznamenáva. Ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol slovenským súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý sa stal právoplatným a možno na neho prihliadať - § 42 ods. 3, za iný jeho trestný čin a tieto trestné činy sú vo viacčinnom súbehu, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Takto modifikované a upravené ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona zodpovedá dlhodobej súdnej praxi ustálenej viacerými stanoviskami a judikátmi súdov.

Preto, aby bolo možné uložiť páchatelovi súhrnný trest, musia byť splnené všetky vyššie uvedené podmienky. Základným predpokladom uloženia súhrnného trestu je, aby medzi trestným činom, ktorý je predmetom prebiehajúceho konania a trestným činom, vo vzťahu ku ktorému má byť uložený súhrnný trest, existoval viacčinný súbeh. O viacčinný súbeh trestných činov ide z časového hľadiska vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať.

Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbehu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchatela odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom (za, ktorý už bol odsúdený).

Súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel v rovnakej situácii ako v prípade úhrnného trestu, t. j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu.

Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh. Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu. (R8/1974).

Z tohto dôvodu súčasne platí, že aj keď sa navonok javí, že sú splnené podmienky pre ukladanie v posudzovanom prípade súhrnného trestu aj vo vzťahu k trestom uloženým obžalovanej A. B., konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp.zn.1T/39/2020 zo dňa 29.09.2021 a rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/35/2022 zo dňa 21.04.2022 krajský súd zistil, že tomuto postupu bráni zákonom predpokladaná prekážka a tou je skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp.zn.1T/39/2020 zo dňa 29.09.2021 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu odsúdenej A. B., vzhľadom na súhrnný trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T/102/2020, ktorým však (ako už bolo skôr uvedené) bol súčasne zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn.13T/46/2019 zo dňa 22.08.2019, ktorým bol prerušený viacčinný súbeh skutkov spáchaný obžalovanou A. B. po tomto dátume, teda po dni 22.08.2019.

Ak by totižto krajský súd v tomto prípade rozhodol o uložení súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, resp. upustil by od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona, musel by byť súčasne zrušený nielen výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T/102/2020, ale aj výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn.13T/46/2019, ktorý ako už bolo zvýraznené, prerušil viacčinný súbeh všetkých ďalších skutkov spáchaných obžalovanou po dátume dňa 22.08.2019 a teda aj skutok v posudzovanom prípade v trestnej veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/5/2021, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť dňa 25.05.2020.

Súčasne platí, čo predstavuje taktiež zákonnú prekážku pre ukladanie súhrnného trestu aj vo vzťahu k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/35/2020, nakoľko týmto rozsudkom bol odsúdená A. B. uložený spoločný (§ 41 ods. 3 Tr. zákona) a súhrnný (§ 42 ods. 1 Tr. zákona) trest odňatia slobody a súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/39/2020 v spojitosti s trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T/102/2020.

Zrušením výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 1T/35/2022 by totižto musel súčasne krajský súd zrušiť aj výrok o vine a treste nielen v rozsudku Okresného súdu Humenné

sp. zn. 1T/39/2020, ale aj vo výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 46T/102/2020, ktorým však, ako už bolo uvedené, bol zrušený aj výrok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/46/2019, ktorým bol vyhlásený dňa 22.08.2019 a prerušil viacčinný súbeh skutkov spáchaných po tomto dátume.

Naviac skutok, pre ktorý bola v posudzovanom prípade (OS Poprad sp. zn. 8T/5/21) uznaná vinnou obžalovaná A. B., bol právne posúdený ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona, ktorý zjavne nemôže tvoriť spoločne so skutkami, pre ktoré mal byť ukladaný spoločný a súhrnný trest odňatia slobody - pokračujúci trestný čin, keďže predchádzajúcimi (označenými) rozhodnutiami mala byť obžalovaná A. B. uznaná vinnou zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zákona. Za danej dôkaznej situácie krajský súd preto ustálil, že len pre skutky spáchané obžalovanou A. B. po dni 22.08.2019 a tresty odňatia slobody za ne uložené, sú splnené podmienky podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona pre ukládanie súhrnného trestu a to konkrétne (ako to správne ustálil aj okresný súd) vo vzťahu k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, súčasne aj voči trestom uloženým obžalovanej A. B. po vyhlásení tohto rozsudku v posudzovanom prípade, o ktorých okresný súd v čase vyhlásenia rozsudku objektívne nemohol mať vedomosť a to konkrétne rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn.13T/23/2021 zo dňa 17.06.2021 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 6T/97/2021.

Pokiaľ teda krajský súd do výroku o treste v tomto rozsudku nezahrnul aj výrok o zrušení trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/23/2021, pochybil, no s prihliadnutím na skutočnosť, že tento rozsudok Okresného súdu Martin vo výroku o treste upúšťal od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona vzhľadom na trest uložený obžalovanej A. B. už rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020, toto pochybenie nemalo reálny vplyv na ustálenú výmeru uloženého druhu trestu u obžalovanej A. B. v posudzovanom prípade aj z pohľadu ust. § 42 ods. 2 Tr. zákona.

Krajský súd po doplnení dokazovania (už vykonaného okresným súdom na hlavnom pojednávaní) na verejnom zasadnutí tak, že oboznámil trestnú vec obžalovanej vedenu na Okresnom súde Bratislava III. pod sp. zn. 6T/97/2021 a prečítal trestný rozkaz označeného súdu sp. zn. 6T/97/2021 zo dňa 19.11.2021 ako aj k nemu pripojené správy a fotokópie doručeníek preukazujúcich, kedy došlo k oznámeniu trestného rozkazu obžalovanej A. B., potom následne na podklade takto doplneného dokazovania dospel k nasledovným záverom.

Po sumarizácii správania sa obžalovanej v mieste bydliska podľa správ a hodnotení jej trestnoprávnej a priestupkovej minulosti následne pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal krajský súd na zásady ukládania trestu, upravené v ust. § 34 a následne Tr. zákona, teda najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy majúce na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život ako aj odradenie iných od páchania trestných činov a morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Následne ustálil prevažujúci pomer príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/.m/, Tr. zákona (spáchala viac trestných činov a pre trestný čin už bola odsúdená) oproti okolnostiam poľahčujúcim podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala), a po úprave zákonom ustanovenej trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný (§ 172 ods. 1 Tr. zákona účinného do 30.04.2022 - 3 roky až 10 rokov) a to zvýšením hornej hranice ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona) § 41 ods. 2, § 42 ods.1 Tr. zákona, (na 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace), pričom dospel k záveru s prihliadnutím na okolnosti prípadu, vzhľadom na osobu obžalovanej a zistenie, že u nej nejde o zvlášť narušeného páchatel'a a zadováženie a prechovávanie omamných látok pre iné osoby, nebolo pravidelnou činnosťou, nešlo o tzv. „dealera drog“, vyvodil záver, že uloženie trestu obžalovanej v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby po jej úprave by bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje, rovnako ako to ustálil aj okresný súd, aj trest kratšieho trvania a teda boli splnené podmienky pre použitie, na rozdiel od okresného súdu, ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam o mimoriadnom znížení trestu.

Za danej dôkaznej situácie, kedy podľa ust. § 34 ods. 6 Tr. zákona ani iný druh trestu, ako trest odňatia slobody krajský súd ukladať nemohol, konštatuje, že podľa údajov v spise je obžalovaná z hľadiska osobných a rodinných pomerov osobou slobodnou, bezdetnou, nezamestnanou, súčasne platí, že celkovo sa úmyselnej trestnej činnosti obžalovaná dopúšťala, aj napriek takémuto pomerne veľkému množstvu odsúdení súdom (11 záznamov v registri trestov) v neúplnom období dvoch rokov – od októbra 2018 (OS Ružomberok sp. zn. OT/56/2018) do mája 2020 v posudzovanom prípade. Sama zvyrazňovala v rámci psychiatrického vyšetrenia, že v jej prípade išlo o dlhodobú závislosť od psychotropných a návykových látok, kedy hlavne pre zabezpečenie si finančných prostriedkov sa opakovane dopúšťala týchto drobných krádeží, či používala pred tým odcudzené cudzie platobné prostriedky.

Z vykonaného dokazovania vyplýva tiež pozitívna prognóza o možnej náprave obžalovanej, čomu zodpovedajú aj závery znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie C. C. G., ktorá konštatovala jednoznačne pozitívny záujem u obžalovanej absolvovať psychiatrické liečenie ústavnou formou, kde po jeho realizácii sa jej pobyt na slobode nejaví ako nebezpečný pre spoločnosť.

S ohľadom na vyššie uvedené zásady a hľadiská ukladania trestov, najmä že u obžalovanej, ide stále osobu v pomerne mladom veku, svojim konaním nespôsobilá závažný ťažko napravitelný, či nenapravitelný následok, zohľadňujúc aj okolnosti, za akých ku skutku došlo, má krajský súd za to, že ukladanie trestu na zákonom ustanovenej hranici trestnej sadzby tak, ako už bola skôr ustálená aj po jej úprave, by bolo pre obžalovanú takto ukladaný trest možné považovať za neprimerane prísny.

Krajský súd má za to, že v danom prípade boli splnené podmienky pre zníženie trestnej sadzby v súlade s rozhodovacou činnosťou súdov Slovenskej republiky s odkazom aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 26.06.2017 (R 44/2017), podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie použiť „per analógiám“ aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ , c/ Tr. poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného, preto krajský súd sa nestotožnil s právnymi úvahami súdu prvého stupňa, na podklade ktorých dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky pre použitie mimoriadnych ustanovení pre zníženie trestu pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože v danom prípade ako správne na to poukázal aj okresný prokurátor v odvolaní, neboli produkované také dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné konštatovať, že boli zistené konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli svedčiť, či už ako mimoriadne - okolnosti prípadu, či skutočnosti, ktoré by boli na strane pomerov obžalovanej, ktoré by mali viesť k záveru o tom, že v danom prípade sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačil aj trest kratšieho trvania.

Odvolací súd je teda toho názoru, že naplneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, zodpovedá uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 (dvadsaťšesť) mesiacov, a teda znížený takmer o tretinu pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (nie na jej hranici po úprave na 24 mesiacov) trestu odňatia slobody pri analogickom použití § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, (primerane R 32/2009) a teda odvolací súd neznižil trest o celú tretinu a to s prihliadnutím na rozsah trestnej činnosti, pre ktorú bola už v minulosti súdne potrestaná.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovanej, jeho pomery a možnosti nápravy, trestom dostatočným a spravodlivým, naplňajúcim účel trestu z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie.

Krajský súd následne pri určení spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody sa stotožnil s úvahami a záverom okresného súdu, pokiaľ ten konštatoval, že bude obžalovaná zaradená na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku (trestného činu) v posudzovanej príprave nebola vo výkone trestu odňatia slobody.

Rovnako postupujúc podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, ktorým bol obžalovanej uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 6T/97/2021, zo dňa 09.11.2021, ktorým podľa § 44 Tr. zákona súd obvinenej upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona, vzhľadom na trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8T/61/2020 zo dňa 29.04.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

A napokon podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona uložil aj trest prepadnutia veci - prázdnej striekačky s označením BD so zataveným koncom, sklenenú trubičku o rozmeroch dĺžky 8 cm a priemeru 1 cm, sklenenú trubičku o dĺžke 12,5 cm.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom a po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí v už naznačenom smere napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil vo výroku o treste a sám obžalovanej uložil trest odňatia slobody tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.